

[Alfred Hansen]

skolen, og det kom helt klart til udtryk for en uges tid siden, da vi netop her i folketinget havde en debat om indvandrerens problemer, at der skulle i hvert fald ikke spares med hensyn til at få dem til hurtigst muligt at forstå det danske sprog og blive integreret i folkeskolen.

Man har også i folkeskoleloven af 1975 lagt op til en styrkelse af de praktisk-musiske fag, og med henvisning til alle de intentioner, som jeg her har henvist til, står det klart, at det koster penge; her må de partier, der står bag folkeskoleloven, have et ansvar for, at man kan leve op til folkeskolelovens intentioner. Jeg mener, at med de initiativer, der her er taget, har vi kun en folkeskolelov på papiret. I realiteten er der ikke mulighed for at indfri de forventninger, der er stillet i folkeskoleloven, og der er heller ikke mulighed for at løse de opgaver, som folkeskolen generelt har fået, også ud over de rent undervisningsmæssige; her tænker jeg på sociale opgaver af forskellig art. Jeg kunne godt tænke mig at spørge navnlig SF, som er initiativtager til denne forespørgselsdebat, om SF, der har stemt for såvel særforsorgens udlægning, så vidt jeg erindrer, som for folkeskoleloven af 1975 – den ved jeg i hvert fald de har stemt for – om de i grunden i dag ville have stemt for disse love, hvis de vidste, hvordan det er gået siden 1975, og hvad der er lagt op til at der skal ske fremover. Føler SF ikke, at de har købt katten i sækken, da de i 1975 stemte for folkeskoleloven?

Den 26. februar 1980 udsendte ministeriet et cirkulære om besparelser i folkeskolen. Det lægger op til i folkeskolen at spare 300 mill. kr. i 1981, 600 mill. kr. i 1982 og 900 mill. kr. i 1983, altså over en 3-årig periode en besparelse på 1,8 mia kr. Det var jo ikke lige det, der var behov for i folkeskolen.

Går vi lidt videre, må vi også analysere, hvad det er for lærere, folkeskolen kan forvente bliver rekrutteret i årene fremover. Det er i hvert fald lærere, som ikke har haft de samme valgmuligheder på seminarierne, som lærerne tidligere har haft. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på det helt enestående, som vi i Danmark har tradition for, nemlig at de lærere, vi uddanner, er uddannet til at skulle kunne undervise i hele folkeskolen og stort set i alle fag. Der er i hvert fald tradition for, at man i de første 7 klasser stort set skulle kunne imøde-

komme det behov, der er for undervisning på forskellige klassetrin og i forskellige fag. Med den stærke begrænsning i antallet af tilbud vedrørende linjefag – det indskrænkes med $\frac{1}{3}$ – må vi se i øjnene, at vi ikke får de lærere ud fremover, som har det brede kendskab til, hvad folkeskolen skal have undervisning i. Jeg er meget spændt på og har spurgt i udvalget, hvordan ministeren vil opstille kriterier for fordeling af hold på de enkelte seminarier. Vi har endnu ikke fået svaret – så skal det være kommet her i formiddag, det var ikke kommet i går i hvert fald – men man må jo nok tilgive ministeren, da der er forskellige problemer, som skal klares. Jeg er imidlertid meget spændt på, om det er sådan, at de enkelte seminarier fremover får tildelt ganske bestemte fag, som de må tilbyde linjehold i. Eller er det sådan, at f. eks. Odense seminarium – rent tilfældigt valgt – i 1981 kan få lov til at vælge 12 fag og i 1982 og 1983 kan få lov til at tilbyde andre 12 fag?

Videreuddannelsesmuligheder for lærerne er der i allerhøjeste grad behov for, og jeg synes ikke, det er beroligende nok for mig, at man henviser til, at det fortsat er folkeskolelærerne, der har de bedste videreuddannelsesmuligheder. Det er da klart, for ingen undervisningsinstitution har været ude for så mange forandringer som netop folkeskolen. Det første sted, man registrerer det, når samfundet har ændret sig, er i folkeskolen, og hvis lærerne i folkeskolen hele tiden skal være à jour med udviklingen og kunne løse de opgaver, der pludselig dænges over på folkeskolen, så må de naturligvis også have videreuddannelsesmuligheder.

Danmarks lærerhøjskole vurderer, at aktivitetsniveauet i 1981–82 vil falde med 45 pct. i forhold til 1980–81. Ministeren har dog i dag røbet, at det nok bliver 40 pct. Danmarks Lærerforenings formand, hr. Jørgen Jensen, bekendtgjorde forleden ved åbningen af Lærerforeningens kongres, at aktivitetsniveauet ville falde med 43 pct., så det er altså fastslået, at det ligger mellem 40 og 45 pct. Derfor er det mig en gåde, hvordan ministeren i et svar til uddannelsesudvalget, hvor jeg har stillet et spørgsmål om, hvordan aktivitetsmulighederne på Danmarks lærerhøjskole fremover vil blive, kan sige, at $\frac{1}{3}$ af samtlige lærere vil kunne komme på kursus hvert år. Det vil svare til, at alle lærere inden for en